

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četrstopenjske petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Rusije.

17. marca st. st. [Izv. dop.]

Poslednje mesece dokazal je železni kancelar, da ne samo v svojej Germaniji, no tudi glede Rusije ne želi, da bi ga kdo kritikoval. Vse, kar dela, je dobro, je pošteno, svobodoljubno, vse se dela za ohranjenje miru, vse se dela, da bi vsem prav bilo. Tako mora misliti ves svet, ako pa se kdo osmeli, da ne poje slave velikemu „geniju“ 19. veka, to sipljo se nanj iz Berolina „anatheme“ v raznih oblikah. Ruski časniki, ki uživajo veliko večjo svobodo tiska, nego časnikarstvo v svobodoljubnih, konstitucijskih državah, so kancelarju že davno trn v peti. Da-si njega „leiborgan“, „Nordd. Allg. Zeitung“ meče žveplo in smolo na Rusijo, da-si njega reptilije po vsem svetu rogajo in psujo „prijateljsko sosednjo državo“ Rusijo, vender se on sam, Bismarck namreč, kakor šolaki deček, pritožuje in ovaja vsakega, ki se mu predrzne reči žal besedo. Kdaj bi prišlo kakemu ruskemu ministru v glavo, pritoževati se v Berolinu ali na Dunaji zaradi tega, da ga nemški federfuchsi razbirajo po kosteh? Kolikokrat so strežaji Bismarcka očitali ruskej vladi znameniti „rolende Rubel“, a nikoli se nihče ni mislil pritoževati, no tolažil se je z besedami: „sobaka lajet, veter nosit.“

Bismarcka pa je naša vlada že dvakrat morala vzeti pod svoje krilo. Pisal sem Vam o svojem času, da je glasilo naše vlade posvarilo časnike, da preveč ostro pišo proti Nemčiji; ob jednem pa je v tem vladnem „soobščenji“ ruskej žurnalistiki dano bilo spričevalo, da ima ona velik pomen v mejnarodnej politiki. Ne mislim razbirati, kak namen je imelo to „soobščenje“, navedem le fakt, da se noben časnik nanj ni oziral, nego vsi so začeli pisati še veliko ostreje, in kritikovali so vsak korak Berolinske vlade kakor se jim je zdelo potrebno. G. Katkov je šel celo tako daleč, da je v polemiki z Bismarckovim glasilom dovolj jasno dolžil ga, da je licemerec in dvoličen človek. Ko je na to Bismarck Katkovu vrgel v oči odurnost, da Katkov angleški ne zna (govor je bil o „sinjej knjigi“, iz katere se je videlo licemerstvo Bismarcka v bolgarskih zadevah), odgovoril je g. Katkov, da

je Bismarck lažnjivec in licemer. Mej tem so bile v Germaniji volitve v državni zbor, priletel je razen tega v Berolin Lesseps, katerega je Bismarck vzprejel kot goloba miru, in kancelar ni imel časa čitati ruskih časnikov. Ko pa je dobil, česar je želel, to je, večino državnega zbora za svoj septennat, poslal je, po svojem reptilu, v Dunajsko „Pol. Corr.“ gromovit dopis, da Nemčija uniči Rusijo na nje valuti. Čez nekaj dnij pa se je pojavila v ravno tistej „Pol. Corr.“ grožnja, da Rusija pogine, ako ne ukroti ruske stranke, ki se drugače imenuje tudi „panslavistična, revolucionarna in ki ima antidinastične tendencije“. G. Katkov, ki Bismarcku brezprenehoma gleda na prste, izračunal je, da je bil dopis iz Berolina v Dunajski „receptaculum“ državne modrosti napisan 28. februarja (to je dne 11. marca n. st.), to je na predvečer 1. marca, ko so na Nevskem prospektu v Peterburgu našli tri dijake z bombami, nabitimi dinamitom in svinčenkami, otrovljenimi strihninom, in zelo naravno je, da je izdatelj „Mosk. Ved.“ obdolžil Berolinske rusofobe, da so — vedeli o teh bombah in znali, da se imajo porabiti 1. marca.

Težko je rešiti, ali je identifikacija nihilistov s slavjanofili bolj neumna ali bolj zlobna, a še težje je prenesti srcu ruskega človeka Bismarckovo terjatev, naj se odreče narodnemu ruskemu čuvstvu! Tako podlo terjatev more izreči le človek, ki je simbol vse podlosti despotizma in nemškega, vsemu svetu dobroznanega šovinizma. Komu v Rusiji prišlo bi v glavo terjati, naj se Nemci odreko nemškemu narodnemu čuvstvu! Taka terjatev je iznajdba čisto nemška in ni čuda, da Nemcem pripisujó, da so iznašli opico; Nemcu je vse mogoče, samo dobrega nič. Gladen narod, ki pošilja v Rusijo na pašo svoje prazne trebuhe, narod, ki bi bil že davno od glada poginil, da ne redé polovico Tevtoncev Slovani, predrzne se v osobi svojega malika terjati od naroda, ki je dvakrat, trikrat večji nego nemški, da bi se mu pokoril, da bi odvrnil svoj „jaz“ in skočil, kakor nekaj Kurcij v Rimu, v zijajoče žrelo nenasitnega Tevtonstva. Takrat bi se žrelo zaprlo in na svetu bil bi večni mir! Ako Tevtonci od Rusije terjajo narodno samouničenje, razumeje se samo po sebi, da so male slovanske

narode že zdavnej zapisali v svoj želodečni proračun.

Kdor količkaj zna tendencije slavjanofilstva, ve, da ono ima v svojem programu zaščito in ohrano narodne individualnosti vseh slovanskih plemen. Slavjanofili so prepričani, da ima Rusija, kot svobodna, samostalna država, dolžnost, skrbeti, da bi se ne uničil noben slovanski narodec; oni hoté, da bi Rusija bila krepka, mogočna, kajti le takrat bodo vanjo gledali drugi rodni narodi kot na državo, ki nikdar ne da utoniti jim v nemškem ali v kakem drugem morji. Slavjanofili vidijo zastopnika ruske ideje, ki je ideja slovanska, v našem slavnem carstvujočem domu. V zadevah verskih oni ne žele, da bi se pravoslavje razprostranilo na vse slovanske narode in so protivniki katolicizma le tam, kjer se on javlja kot pomočnik germanizacije, kot zaveznik luteranstva in židovstva v dosegu uničenja slovanstva, z drugo besedo, slavjanofili neso protivniki katolicizma, no protivniku jezuitizma, ki, kakor je znano, ima jako malo občega s pravo Kristovo vero, ki na prvem mestu propoveduje ljubezen k bližnjemu, bližnji naš pa je, po besedah odrešenikovih, vsak človek, naj bo Rus ali Rusin, ali kdor hoče.

To je v oblihi črtah ideja slavjanofilstva, ideja takozvanega panslavizma, katerej so Nemci od nekaj očitati, da hoče izpolniti „testament Petra Velikega“, dokler se neso tako izlegali, da tvrdé, da je ta stranka, „ruska ali panslavistična“, kakor Bismarckov dopisün govori, antidinastična! „Calumniare audacter, semper aliquid haeret“ — misli si nemški bog, no mi dobro vemo in davno vemo, da je to bog lažij, bog temé!

Na tako umazano in dostojno samo Nemca denunciacijo odgovoril je zopet Katkov, kakor se gre. „Er nannte das Kind beim rechten Namen“. Ravno o tem času pa so drugi ruski časniki zaupili o smrtnih kaznih v Bolgariji in obdolžili so nemškega konzula Thielmanna, da on, kot zaščitnik ruskih podanikov, ni storil ničesar, da bi ne postrelili nesrečnih žrtv orodij nemške politike v Sofiji. To pa je Bismarcka zadelo v živo. Kakor trdijo, pisal je v Petrograd, da bode odpoklical nemške konzule iz Bolgarske in da bodo tamošnji ruski pod-

LISTEK.

Lišće.

Ortice Frana Mažuranića. U Zagrebu 1887.

(Konec.)

Mlada gospoda.

Noblesse oblige...

Iz lope se čuje smeh in lajanje psov. Mlada gospoda so dozajuterkovali, pa se šalijo in smeja jo, hujskajoč dve mladi dogi drugo na drugo: Vržejo jima na sredo kost in psa se za njo borita... Nespretna sta. Mlada gospoda pokajo od smehu...

Deček kakih štirih let naslonil se je kraj uhoda v lopo ter jih gleda z nemirnimi očmi... Bosonog je, bled in raztrgan in z gladnimi očmi požira ostanke jedij po mizi.

... Strežaj prinese skledo hrane in jo položi pred psa. Složno jesta, a dete ja pohlepno gleda. Zavida jima.

Carry opazi dečka. — No, malček, ali bi jima pomagal jesti?

Malček prikima z glavo, da bi.

— Pa jej! nasmeje se mladi gospod.

Detece se trese in pristopi bliže. Pripogne se in posegne z malo, pozorno ročico v skledo. Psa renčita.

— Vgriznila ga bodeta, pravi Freddy.

— Petdeset goldinarjev, da ga ne bodeta! reče Šandor na to.

— Dobro! prekine ga prvi.

Malček z nova seže v skledo...

Šandor se nadeja, da bo dobil stavo. Tudi Freddy se nadeja... In s kako brezzlobno napestjo motrijo to šalo ta vitežka, mlada gospoda!

Ne psuj jih! Freddy bo dečku gotovo podaril, kar bo dobil... Ah, kako dobrega srca so ta vitežka, mlada gospoda!

V somraku.

So mancher auf der Erdenbahn
Hat noble Passionen:
Die Liebe ist ihm Eisenbahn,
Die Mädchen — Stationen.

Čim lepši je mož, tem slabeje o ženah misli, — čim grji, tem slabeje o njih govori — zavist!

... Moj gost je lep, jako lep; in pri ženah okreten, drzen in srečen, — zato pa se ne čudim, da o ženah dobro ne misli. Včasih pa zna tudi

glasno misliti, posebno v somraku... Poslušaj ga malo!

„Ljubav? Zvestoba? Tri sto kosmatih! Kaj pa je ljubav? Devočki izgovor, ženi zagovor, — in za uzrok vemo,“ — reče iztegnivši se v postelji.

„In zvestoba?“ vprašal sem ga iz drugega kota, — „kaj je zvestoba?“

„Zlodej vedi! nisem še na njo naletel. Verjemi: ljubezen je norčija, zvestoba goljufija, — in dobro je, da je tako. Človek spozna to, ko prekuži prvo ljubezen in pozabi prvih bolesi. A ta prva ljubezen ti je prava „pasja bolezen“ ljudskega srca. Ni življenja, dokler je ne preboli.

„Kako si nežen!“

„In čemu tudi? Nežnost in sramežljivost sta ženski krinki.“

— „Krinki?“

„Da. Z njima nas mamijo, — in prav je! Brez njih bile bi nam odurne.“

— „Obžalujem te!“

„In čemu?“

— „Ker si tako — izkušen!“

„Eh, kaj hočeš?! Redko kdo ponese v grob svoje idejale. Tudi jaz sem sanjal o njih — ali saj veš, kaj pravi Poljak: mehko srce mej ljudmi je

ložni brez zaščita, ako vlada ne udari zopet po prstih ruskih časnikov. In pojavilo se je zopet vladno „soobščenje“, katero časnike dolži, da pišo prestrastno o nemški politiki, ker jej podtika intrigo v Bolgarski, dasi faktov nima in ker dolže konzula Thielmanna, da ni vzel pod ohrano ruskih podložnih, da bi jim rešil življenje. Kot dokaz da je Thielmann storil svojo dolžnost, navaja „soobščenje“, da je Thielmann otel ruskega podložnega Bollmanna.

Na to „soobščenje“ napisal je g. Katkov dolgo filipiko proti tistim, ki so napisali „soobščenje.“ Ton njega članka, rezkost besed — vse to dokazuje, kako široko svobodo ima časništvo v Rusiji. Jedno pa se človeku zdi čudno, ko čita članek v „Mosk. Vjed.“ Izvestno je, da je ta list oficijozno glasilo, izvestno je, da je g. Katkov pred dobrimi osmimi meseci dobil najvišji ruski red za svoje čisto rusko, domoljubno delovanje — kako je to, da zdaj on polemizuje tako ostro proti „Pravitelstvenemu Vjestniku?“

Članek to objasnjuje. G. Katkov govori, da vlada daje zakone, daje naredbe, a „mnenij praviteljstva mi ne znam.“ Osobe, katerim so izročena praviteljstvena dela, imajo lahko svoje mnenje, no to mnenje nima vladnega značaja in ono nikogar ne briga! „Ko bi kak minister trdil, da se Rusija v svojih domačih zadevah mora ravnati po nazorih inostranih (nemških) dokazovalo bi le, da je mišljenje ministra jako originalno, no nihče bi ne mogel priznati, da je njegovo mnenje zakon. Tako Katkov trdi, da „statejka“ (članček) od 3. dec. pr. l. naj bo čegar boče, nosi uzurpirano ime vladnega „soobščenja“. Takrat, češ, nismo opozarjali, ker nismo hoteli polemizovati z vladnim glasilom; mi smo bili prepričani, da vlada v višjem in istinitem zmislu te besede, hodi drug pot, to je k svobodi dejstev ruskega Carja, kot najzvestejšega poroka vseobčnega pomirjenja. Sama diplomacija je že začela narekovati oficijozne dopise, ki so navzkriž z nazvanim člančičem od 3. decembra pr. l. i — glej, ravno tisto ali ravno tako pero je zopet napisalo novo „soobščenje“.

Dalje Katkov govori, da germanski zastopniki izpolnjujejo svojo dolžnost, to je namene svoje Berolinske vlade tako, da daj Bog, da bi ruski diplomati izpolnjevali vselej svojo dolžnost tako vestno in natanko. Dobro bi bilo, ko bi i Rusija k svojim diplomatom bila tako stroga, kakor Bismarck, ki je grofa Arnima strl v prah zato, ker njega politika ni bila soglasna z mnenjem grofa Arnima.

Gotovo je, da germanski agenti morajo izpolnovati voljo svoje vlade, a ne ruske, zato je njih položaj, kot zaščitnikov ruskih podložnih, jako čuden, kajti politika Berolina je diametralno protiva politiki Rusije. Dvema gospodoma služiti ni mogoče. V „soobščenju“ je rečeno, da ima vlada izvestja o dogodkih v Bolgariji, ki so nasprotna izvestjem v časnikih. Od koga jih ima? začuden vprašuje Katkov, ko svojih agentov v Bolgariji nema? Rusija vidi v regentih puntarje in revolucionarce, a Germanija ima jin za normalno vlado; zaščita ruskih in nemških interesov pa je vendar izročena taistim nemškim agentom. To je res velhkanska nezmisel.

kakor jajce v lonci — kuha in kipi, dokler se ne strei!“

„In potem?“

„Ko ti postane srce trdo kakor kamen, potem uživaj: hlini se, prisegaj in lagaj, da ljubiš. Tvoje prisege so devojkam izgovor, tvoje laži ženam zagovor, — in one drugega niti ne žele. Bodi nesramen in vse boš dosegel.“

„In ti da si pesnik?“

„Bog ne daj! recimo stihotvorec. V stihih se gladkeje laže, pevane prisege ne vežejo, — žena pa se preje zaljubi v najslabšega stihotvorca nego v najboljšega matematika. Zažvenketaj s sabljo, zablisni z ocesom, zavihaj brke, napiši pesem, — pa je tvoja. Ni vrag ti je ne vzame!“

— „Misliš?“

„Hm! ... Jedno jedino izvzemam.“

— „In za kaj?“

„Klofutnila me je.“

— „Kako?“

„Bila sva v somraku sama ... Predrznil sem se, — pa me klofutne. A ljubila me je, to vem dobro! Njo jedino mej ženskami spoštujem.“

— „Torej to spoštuješ! ... A ostale?“

„Ljubim.“

Kakor na posebno zaslugo g. Thielmanna pokazuje „soobščenje“, da je otel Bollmanna. No, razen Bollmanna so bili mej obsojenimi na smrt še drugi ruski podložni, da si rodno Bolgari, o katerih je pospešil javiti ruski agent Hitrovo iz Bukurešta o pravem času g. Thielmannu.

Nazadnje g. Katkov govori, da ako je Bismarck zares izterjal novo „soobščenje“ žugajoč, da sicer odzove germanske konzule iz Bolgarske, bi on, Bismarck, nič boljšega ne mogel storiti, nego odzvati jih; drugače rečeno: germanski konzuli le škodujejo Rusiji v Bolgarski, kar so sicer tudi dokazali.

Rusko časopisje, kakor sploh vsi ruski podložni pa imajo dolžnost, pravi gospod Katkov, skrbeti samo o ruskih interesih, a ne o germanskih. Misli in delovati v duhu interesov protivnih naši državi se pravi prestopno pozabiti svojo državljansko dolžnost. Tako gosp. Katkov, katerega članek je vzbudil občno senzacijo v Rusiji.

Krutorogov.

Dr. Gregorčeva interpelacija.

Čim bolje premišljajemo delovanje naših poslancev v državnem zboru, tem večja uganjka nam je. Ne da bi ne imeli mej njimi sposobnih mož, kateri bi bili v stanu doseči nam semtertja kako mrvice postavno nam zajamčenih pravic; ne da bi vsaj nekaterim iz njih nedostajalo onega ugleda, kateri je vsekakor že sam na sebi nekoliko zagotovila za uspeh in kateri teško pada na tehtnico pri občevanji na zgoraj; — vsega tega našemu državnemu zastopu nečemo in ne moremo odrekati popolnem. Pač pa pogrešamo pri njih resnega hotenja; pogrešamo pred vsem skupnega delovanja po jednotnem programu.

Naglašali smo to že večkrat; naglasiti moramo to danes zopet. Politika, kakeršno tirajo naši državnoborski zastopniki, je politika neuspehov a tout prix; to je politika smešenja narodnega našega obstoja; politika smešenja sebe samih. Slovenci, dasi raztreseni po več kronovinah, imamo vendar jednotne kulturne in državnopravne interese in še celo gospodarski interesi Slovencev po posameznih pokrajinah ne razlikujejo se toliko, da bi se ne dali dovesti v sklad. Pred vsem — in to je vsaj za sedaj še poglavitno — pa imamo skupne narodnostne potrebe. Tu ni razlike mej stanjem našega naroda ni na Primorskem, ni na Koroškem, ni na Štajerskem in še celo — na Kranjskem ne. Povsod moramo vztrajati v stalem boji z drugim narodnostnim življenjem; povsod se druga narodnost na naše troške in našo nevarnost jemlje v neopravičeno zavetništvo pri državnih oblastvih; povsod se nam krnijo celo one pičle pridobitve, katere so nas v poslednjih letih stale toliko napora in truda.

Rebus sic stantibus mislimo, da je čisto naravno, da se mora vsak poslanec, katerega so poslali v državni zbor slovenski volilci — pa naj so prihajali na volišča ob jadranskem morji ali Soči, ob Dravi ali Savi, ob Muri ali Krki — zmatrati za odposlanca in zastopnika vsega slovenskega naroda in da mora po takem delovati tudi za ves slovenski narod. Le tako v vseh zadevah složno rav-

— „Spiva!“

„Bog!“

Lastovice.

The smallest worm will turn, being trodden on;
And doves will peck, in safeguard of their brood.

Shakespeare,
Third part of King Henry VI.

Ko so se spomladi leta 1883. lastovice v Celovcu povrile, našle so na hranilnični zgradbi v svojem gnezdu — vrabca.

Nikakor se ni dal odpoditi iz gnezda. Lastovice so odletele. Čez malo časa vrne se jih cela jata, noseč vsaka v klunu kosce blata. V pričo množice ljudij zazidale so vrabca v uropanem gnezdu.

Videl sem to gnezdo v Celovškem muzeji. Vrabcu moli iz gnezda samo kljun — hotel je je v smrtni borbi prekljuvati.

— Tako delajo lastovice na Slovenskem, — pomislil sem gledajoč to gnezdo, — a kaj store bratje Slovenci, kedar jim kdo kočo oropa? — Ono isto, kar tudi Hrvatje: roparju prineso še snop slame, da na mehkem leži!

Osamélec.

nanje naših zastopnikov moglo bi imponovati vladi; le tako ravnanje moglo bi jo prisiliti, da bi o naših narodnih potrebah ne govorila tako prezirljivo, kakor se je to v poslednjih sedmih letih — odkar smo stebrič, ki podpira vladno poslopje — tako pogostokrat čulo z ministerskih sedežev. Ako bi bili vsi slovenski poslanci storili odločen korak pri ministerstvu za naše srednje šole in bi bili vedeli ta korak podpirati tudi v zbornici s primernim vedenjem, ne bilo bi se moglo dogoditi, da bi bil minister Gautsch — kakor je to storil — na dr. Tonkličjevo interpelacijo v odseku odgovoril, da bode on sodil o potrebah našega naroda do srednjih šol.

Najeklatantneje pa se nam je nesloga slovenskih zastopnikov v državnem zboru pokazala o priliki, ko je poslanec dr. Lavoslav Gregorec interpeloval ministra za bogočastje in pouk zaradi imenovanja slovensčine neveščega vladike za Krško vladikovino. Vsakdo, ki se količkaj peča z javnimi zadevami, vé in čuti, da je to imenovanje za sedanjega ministerstva — da ne rečemo več — razžaljenje vsega slovenskega naroda. Vedno se nam zagotavlja, da ima vlada resno željo biti nam pravična in da nam pravična biti tudi hoče. Kedar pa jo te obljube spomnimo, kakor so to storili — zopet le nekateri — naših državnih poslancev tedaj, ko se je imelo odločiti, bode li za koroškega vladiko imenovan trd Nemec ali vsaj mož, ki umeje tudi jezik 130.000 slovenskih vladikovincev, pozabljeno je vse. Niti tega nam ne privoščijo, da bi se povsod, koder stanujemo, vsaj z višjim svojim duhovnim pastirjem mogli sporazumeti v materinem jeziku.

Zato smo mogli po vsej pravici pričakovati, da bomo vsaj o tako imenitnej zadevi, ko se je žalila narodna čut vseh Slovencev, videli složne vse državnoborske zastopnike našega naroda. Mogli smo pričakovati, da bodo pozabljenim in preziranim našim bratom v tužnej Koroški priskočili na pomoč vsi, ki zastopajo jednododne brate iz sosednih kronovin.

A zastoj! Interpelantu morali so priti v pomoč hrvatski poslanci iz Dalmacije in češki bratje. Slovenski kolegi pustili so ga sramotno na cedilu. Le četa štirih pogumnikov našla se je, katere ni mogla premotiti ministerska graja in ne osobni oziri, temveč jej je bila pred vsem pred očmi čast slovenskega naroda. Dr. Gregorec, Vošnjak, dr. Ferjančič, Hren — to je ona četvorica. Oni pač nemajo pričakovati ministerskih nasmehljajev niti posebnih odmen, a to naj jih ne peče. Slovenski narod, ki bode stal, ko bodo sedanje ekscelencije uživale že „zasluženi pokoj“, čegar ljubezen in hvaležnost je vredna več, ko občasna prijaznost jednega ali drugega državnika; — on bode vedel ceniti njihovo ustrajnost in neupogljivost.

Pač ne pričukujemo od interpelacije Bog vé kaj. A to ne bode krivda interpelantov, ampak onih plašljivcev, ki interpelacije podpisati neso hoteli. O takih okolišnih ima minister ugodno stanje, kajti more se izgovoriti, da tako ne misli ves slovenski narod. Jedno veliko zaslugo pa bode interpelacija vendarle imela. Pokazala nam bode, kake dobrohotnosti imamo tudi nadalje pričakovati od grofa Taaffeja vlade in pokazala nam je, koliko smemo računati na svoje — državne poslance.

Politični razgled.

Notranje dežele.

932 V Ljubljani 5. aprila.

Predvčeraj je imela **gospodska zbornica** poslednjo sejo pred veliko nočjo. Vsprejel se je, ko sta govorila poročevalec in grof Coudenhove, carinski tarif v drugem in tretjem branji nespremenjen, kakor ga je priporočil odsek. Prihodnja seja zbornice poslancev bode 21. aprila, gospodske zbornice pa še pozneje.

Ker se je prebivalstvo **češkega** glavnega mesta jako pomnožilo, sklenil je Praški mestni zbor, poslati peticijo državnemu zboru, da bi se število državnih poslancev, katere voli Praga, za tri pomnožilo. Da to Nemcem ni po volji, je naravno, ker Praga voli slovanske poslance.

Vnanje države.

1. aprila je potekel čas, za kateri se je bila sklenila **trocarska zveza**. Sedaj se še ni ponovila in zlasti ruski car nekda ne mara več za zvezo z Nemčijo in Avstrijo, ampak želi, da se Rusija na nobeno stran nič ne zaveže. To politiko zagovarja tudi Katkov, ki misli, da je baš trocarska zveza uzrok vsem neuspehom ruske politike.

Dalje v prilogi.

V nedeljo popoldne je grof Kalnoky vsprejel **bolgarskega** pravosodnega ministra. Pogovarjala sta se poldrugo uro. Stojlov bil je nekda z vsprejemom jako zadovoljen. Kalnoky svetoval mu je, da naj regentstvo le tako dalje vlada in se drži pogodb. Simpatije Evrope so mu zagotovljene. Vele-vlasti razen Rusije tudi ne bodo ugovarjale, ako bode sebranje podaljšalo oblast regentom za tri leta. — Danes je rojstni dan princa Aleksandra Battenberžana. V Sofiji ga bodo nekda slovesno praznovali.

Kakor se poroča iz Peterburga, hoče **ruska** vlada v Rusiji izdati večje posojilo. S Poljskega se poroča o novih oboroževanjih. Ta mesec nekda pride še v Proskurov 5000 in na Czerniostrov 2000 vojakov. Dosedaj v tih dveh krajih ni bilo vojakov. To pomnoženje vojaštva na Poljskem je pač jako neznanstveno, samo Nemci, ki se boje Rusije, morejo temu pripisovati kaj pomena. — „Grazhdanin“ piše, če se bode Rusija držala politike, katero jej nasvetuje Katkov, prišla bode v take zadrege, v kateršnih bi jo radi videli njeni nasprotniki. — Po poročilih nemških listov iz Peterburga, bode morda odstopil minister notranjih zadev, grof Tolstoj. Car nekda ni zadovoljen z njim, ker ni nič slutil, da nihilizem se ni zadušil. O odstopu Tolstega se je že večkrat poročalo, toda dosedaj se je vselej po kazalo, da so vse le častniške kombinacije. Car je dosedaj imel vanj veliko zaupanje in ga najbrž še ni zgubil.

Iskreno prijateljstvo mej **Rusijo** in **Nemčijo** se je poslednje dni nekoliko ohladilo. V Berlinu so jako zamerili Rusiji, da se Katkovu odločno ne zabrani v svojem organu napadati Nemcev. Spoznali so sedaj, da Giers, kateri je posebno prijazen Nemčiji, ni odločilen za rusko politiko. Berolinski oficijozni že pišejo, da rusko vnanjo politiko vodi Katkov, ne pa Giers, ter da Nemčija mora potem svojo politiko uravnati.

Kakor se da posneti iz nemških vladnih listov, odnošaji mej **Nemčijo** in **Francijo** še nikakor niso prijateljski. Ker je nek uradnik francoskega vojnega ministerstva izdal nemškemu vojaškemu atašéju nekatere tajnosti o novem francoskem orožju priporočal je francoski list „Paris“, da bi se opustila naprava vojaških atašéjev, katera je tako le v monarhističnih državah opravičena, v republiki pa popolnem odvisna. „Post“ pa pravi, da bi nemška vlada odgovorila na zahtevo, da se odpokliče vojaški atašé, z odpoklicem veleposlanika. Francija in Nemčija bi potem občevali le po predstazah na meji. Tudi Bismarckov organ „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ tem povodom jako ostro piše proti Franciji in pri tem napada vojnega ministra. Oficijozni list misli, da se še kaj takega ni prigodilo, da bi povodom odpusta kakega uradnika, tako skušali očrtniti člana zastopništva tuje države. Nemčija je dosedaj izpustila vse francoske častnike, ki so vohunarili po Nemčiji.

V **grške** zbornici je dokazoval poročevalec budgetne komisije, da vlada ni kriva slabega finančnega stanja. Poročevalec manjšine je pa izrazil misel, da naj bi se zmanjšali državni stroški, ker s povišanjem davkov se državi ne da več pomagati. Narod že sedaj jedva zmaguje previsoke davke.

Povedali smo že, da je alzaški namestnik knez Hohenlohe dal svojo ostavko. Knez Hohenlohe hoče popolnem izstopiti iz državne službe, **nemški** cesar pa ne mara vsprejeti njegove demisije. Nov sistem, ki se hoče uvesti v Alzaciji in Loreni, zmatra knez za nezaupnico proti svojemu upravljanju. Nemška oblastva pa mej tem jako kruo postopajo v Alzaciji in Loreni. 24. Alzačanov so že iztirali. Pri mnogih veljavnih tovarnarjih v Strassburgu bile so hišne preiskave. Policija je stikala za kom promitujočimi pismi, toda brez uspeha. Tovarnarja Blecha so obsodili v triletno ječo, ker je član lige francoskih patrijotov. Alzaškim in lorenskim županom se je zaukazalo unčiti vse francoske zastave.

Nasprotniki **španske** vlade so se začeli posluževati razstrelil. Predvčeraj mej zbornično sejo, našli so za vrati, ki peljejo v dvorano, v kateri je zborovanje, patrono, napolneno z razstrelili. Pred sinočnjim je pa taka patrona se razletela v veži finančnega ministerstva in je več stekel v oknih pobitih.

Dopisi.

Iz Kamnika 2. aprila [Izv. dop.] Gospod urednik. Vi gotovo veste, kako je malomestno življenje, zatorej vam bode tudi lahko umeti te vrstice. Sicer nesem Vaš stalni dopisovalec, vendar si upam danes nekoliko. Prvič, ker drugi, ki jim je dolžnost, nečejo, in drugič, ker bi bilo nehvaležno, proti našim diletantom, ne pojasniti tega našega malomestnega življenja. Na izobilji imamo pri nas društev, le tistega ne, ki ga tako potrebujemo k našemu napredku in obstanku, kakor vsakdanjega kruha. Toda pri nas se nič ne giblje, nič ne gane, da bi se ustanovila podružnica sv. Cirila in Metoda. Ne vem, koga bi tukaj dolžil malomarnosti, najbolje je, ako rečem, da je vse meščanstvo palo v neko letargijo, v neko mlačnost, ki jo jaz po pravem imenu niti imenovati nečem, ker je jeden večji postal od drugega, se pa nihče več neče zmeniti, ne tisti, ki je avansoval,

niti oni, ki je zaostal. Od prvega nemamo drugega, kakor cel koš obljub, od drugega vsaj vemo, da ako mu je volja, lahko mnogo stori. Pa kaj bi se več motil s tem, saj bi se naših mestnih očetov ne prijelo ničesar, če bi jim še tako pikre pravil. Čakali bomo še nekoliko časa, morda pride kak mesija in nam ustanovi podružnico. Bog daj!

Naša Čitalnica se tako razcvita, da je veselje, in ker je po zadnjem predstavi preteklo že mnogo dni, nečem natančne kritike pisati, ampak trditi smem, kar je tudi vse občinstvo priznalo, da so 20. t. m. naši diletantje predstavljali igro „Na Osojah“ toli vrlo, da bi jo vsi še jedenkrat radi videli. Kdor ve ceniti pomen dramatike za izomiko našega naroda, pritrdil mi bode, da so diletantje jedini, ki nam podajajo to, kar so si sami pridobili brez druge pomoči v našo pravo zabavo. Mi nemamo režiserja, ki bi bil pohajal višjo šolo, in ne priprav, ki bi nas povsem zadovoljile, ali nekaj imamo, na kar smemo biti ponosni, namreč domačega umetnika slikarja g. Matijo Koželja, ki preskrbuje dekoracijo, za katero ni treba prositi drugej, in ki je tudi lepša, kakor vsaka druga, ker je naravna. Baš ta naprava nove dekoracije je naše diletante napotila, da so se lotili težke igre. Nekaj se nam čudno zdi, zakaj se inteligenca odteguje čitalniškim veselicam, ki se vendar smejo meriti s prvimi našega mesta.

Druge se morda ložje in bolje pije, ali pri nas se bolje človek z izomikanimi naučusi za svoj rod, ne da bi moral za to Bog zna koliko žrtvovati.

Iz Trsta 5. aprila. [Izv. dop.] V nedeljo 3. aprila bil je prvi občni zbor naše moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda. Zborovanje pričel je predsednik g. Viktor Dolenc s kratkim nagovorom na došle člane. Izrazil je svoje obžalovanje, da se je tega važnega zbora udeležilo tako malo naše inteligencije, katera bi imela biti povsod pri prostemu delavcu v izgled, ki jo je pa delavski stan danes osramotil, udeleživši se v obilnem številu glavnega zbora.

Na to prečital je tajnik g. L. Žvab svoje izvestje, v katerem nam je povedal vso zgodovino podružnice ter opisal njeno dosedanje delovanje. Iz tega poročila je razvidno, kako vrlo in uspešno izvršuje naša podružnica svojo nalogo; s kako spretnostjo in s kako vstrajnostjo je znal lanski odbor premagati vse zapreke, ki so se mu delale od raznih strani osobito pa od strani vsemogočnega magistrata, ki je vso svojo oblast uporabil v to, da bi bil zavlekel ali celo onemogočil odpretje otroškega zabavišča. No odbor se ni ustrašil tega, delal je, dokler ni dosegel svoje svrhe. Zanimanje našega občinstva je za to velevažno društvo premalo, kajti ako bi hoteli, da bode imelo delovanje podružnice več uspeha treba jej bode tudi veliko več podpore od strani občinstva. Do sedaj šteje podružnica tri pokrovitelje, 36 ustanovnikov in razmeroma malo letnikov (vseh skupaj samo okolu 130). Vsak naj si torej prizadeva, da pridobi podružnici novih udov, da bode imela dovolj sredstev, to je dovolj denarja, da doseže svoj namen, to se bode zgodilo pa še le tedaj, ako bode mogoče odpreti še ljudsko šolo, v kateri se bode nadaljevalo v otroškem vrtu začeto delo. Ako bi pa hoteli odpreti ljudsko šolo, morali bi imeti več denarja, nego more sedaj razpolagati podružnica z njim.

Iz blagajnikovega poročila razvideli smo, da se je potrosilo skoro vse, kolikor je bilo vse leto dohodkov. Stroški bili so letos, ko je bilo treba napraviti klopi, kupiti učila itd. res izredni, bili so pa tudi izredni dohodki, plačila pokroviteljev in ustanovnikov, zato bode treba, da se število letnikov znatno pomnoži, da bode mogoče vzdržavati to, kar je že osnovano in pa tudi razširjati svoj delokrog.

Na to povabil je predsednik tiste, ki žele staviti kak predlog, naj se oglasijo. Prvi predlog stavil je predsednik sam in sicer, naj slavni občni zbor sklene prosti glavno družbo v Ljubljani, da bi bila glavna skupščina letos v Trstu, kjer živi več Slovencev kakor v vsakem drugem mestu, ker ima baš naše mesto tolik pomen za ves narod. Predlog je jednoglasno vsprejet.

Na to predlaga gosp. I. Valenčič, naj slavni zbor sklene naročiti prihodnjemu odboru, naj prosí vodstva vseh slovenskih društev v Trstu, da napravijo skupno jedno veselico na korist naše podružnice. Predlog je bil naudušeno vsprejet.

G. Kerže predlaga, naj sl. občni zbor oblasti prihodnji odbor, imenovati poverjenike, ki si bodo prizadevali širiti naše društvo ter podpirali

odbor pri njegovem delovanji, kar se jednoglasno vsprejme.

G. L. Žvab predlaga, naj se prosi glavno družbo v Ljubljani, da nam pomaga odpreti prihodnje leto vsaj prvi razred ljudske šole, ako bi podružnica sama mogla pokriti vsaj tri četrtine stroškov. Ljudska šola je neobhodno potrebna, ako te nemamo, nam otroški vrt ne pomaga; kajti od tod primorani so naši otroci upisati se v italijanske šole ter pasti v tisto žrelo, iz katerega smo jih bili rešili prej. Predlog je bil naudušeno vsprejet. Na to je bilo zborovanje pretrgano, da se udje mej soboj pogovore zaradi volitve.

Predno se preide na dnevni red, prosi g. F. besede ter se zahvali lanskemu odboru za njega neumorno, požrtvovalno in uspešno delovanje, za zasluge, ki si jih je pridobil posebno z odprtjem otroškega vrta in z osnovanjem ženske podružnice. Tej zahvali ves zbor jednoglasno pritrdi. Na to predlaga jeden, da bi se volil per acclamationem lanski odbor. Blagajnik g. Živic in tajnik g. L. Žvab odklanjata to čast, rekoč, da jima je nemogoče zopet letos prevzeti te posle. Po kratkej debati izvoljen je bil sledeči odbor: g. Viktor Dolenc, predsednik; g. J. Železnik, blagajnik in g. L. Furlan, tajnik; namestniki gg.: Ivan Valenčič, Fran Žitko in L. Žvab.

Na to se g. Kerže še posebno zahvali gosp. L. Žvabu, lanskemu tajniku za njegovo izvrstno delovanje, istotako g. Valenčič odstopivšemu blagajniku g. Živicu. Na to g. Dolenc s kratkim govorom, v katerem priporoča društvo slavnemu občinstvu, sklene zborovanje.

Naš otroški vrt je v vsakem oziru vzgleden zavod in dela podružnici vso čast. Klopi in učila, s kratka vse urejeno je po najnovejših predpisih in sicer tako izvrstno, da še celo magistrat, ki za nas tako nežno skrbi, ni našel najmanjše spodkljive stvarice in je šolski nadzornik čestital odboru na tem zavodu. Tudi otroci vrlo napredujejo in podružnica bi res ne bila mogla najti bolje učiteljice, nego je gospodičina Justina Michelli. Treba bode delati sedaj na to, da se oživotvori sklep občnega zbora, da se odpre prihodnje leto prvi razred ljudske šole, kajti tako bode uspeh popolen, samo tako ohranimo naše otroke svojemu narodu! Vaak rodoljub moral bi pripomoči, da se doseže ta lepa in vzvišena svrha, a tu treba dejanske pomoči in požrtvovalnosti, vse drugo ne pomaga!

Iz Senožeč 3. aprila [Izv. dop.] Tukajšnja tovarna za pivo je gotovo izmed najstarejih na Kranjskem. Tu je že marsikateri pivovar poskusil svojo srečo ali vedo, gotovo, da nekateri bolj z uspehom kakor drugi, kar je čisto umevno. Senožeško pivo bilo je že pred več desetletij v Trstu dobro poznato in tudi priljubljeno, dokaz, da je bila pi-jaka poštena. Zamolčati pa ne smemo, da je bilo pivo iz te tovarne pa tudi na jako slabem imenu, to je ravno pod sedanjima gospodarjema. Govorilo se je celo, da v tej tovarni ne bodo več piva varili ter da bodo to popolnoma opustili, kar bi bila gotovo velika škoda za Senožeče in za okolico. Po malem prestanku pričelo se je pa, hvala Bogu, zopet variti in to s takim uspehom, kakor še nikoli poprej. Sedanji pivovar gosp. Gašpar Lobnik se ni ustrašil slabega glasu, ki ga je bila že dobila ta pivovarna, svest si svojega strokovnjaškega uma pričel je potrebne priprave po novejših iznajdbah in po lastnih skušnjah prirejati in tako je sedaj tovarna v najboljšem stanju. Smelo trdimo, da se sedaj pri nas vari tako fino, okusno in zdravo pivo, kakor še nikoli poprej, dokaz temu je pač najboljši to, da vsak, kdor ga pokusi, ga prehvaliti ne more, zato se pa naročanje tega piva čedalje bolj množi, kar nas, odkrito rečeno, jako veseli, osobito radi tega, ker je gosp. Lobnik naše gore list: korošk Slovenec, na kar je tudi ponosen ter svoj materni jezik spoštuje.

Pozabiti pa ne smemo, da za velike koristi, koje imamo Senožečci in drugi od pivovarne, gre v prvi vrsti hvala pokojnemu, blagemu gosp. I. De-jaku. Ta bil je osnovelec, on je žrtvoval mnogo denarja ter napravil tovarno, ki nam toliko zasluzka donaša. Zato pa zasluži ustanovitelj pokojni gospod I. Dejak, da bi mu občina iz hvaležnosti postavila kak spomenik. Pri tej priliki pozabiti nam tudi ni gosp. A. Dejaka, brata pokojnega. Tudi ta gospod je velik dobitnik nam, pa odkrito govorjeno, le to obžalujemo, da se ta gospod pusti nekako voditi — ali kali, od človeka, kateri ni posebno priljubljen. Pa nadejamo se, da bode gosp. D. uvidel, da

gram, kateri se mu, tako nekako usiljuje, je sicer vedno zelen, a ta zelenjava ni naravna, je le navidezna. In tako povrnil se bode v naš trg ljubljenski mir, katerega vsak poštenjak toplo želi.

Iz Sodražice 1. aprila. [Izv. dop.] Ko je bilo v minoletem letu v sosednem nam Loškempotoku kolera, zaukazalo nam je sl. občinsko predstojništvo strogo, ves gnoj, kar ga je blizu pohoštev, odpeljati na polje ali sploh v kraje, od stanovanj od daljene. To povelje spolnili smo z veseljem, ker bali smo se strašne bolezni. Pri prostemu kmetu je v vzgled inteligencija, in ako slednja ne spolnuje svojih dolžnostij, ako je javno zanemarljiva, gotovo veliko škoduje občnemu blagostanju — in avtoriteti oblastev.

V tukajšnjih revirjih gosp. Koslerja leži več ustreljenih psov blizu kolovozov nezakopanih. Ti psi, koje je postrelil lovec „Miha“, leže že več tednov, gnijejo in kužijo zrak.

Ker ima Koslerjev lovec pravico postreliti pse, ki bi zašli v tem času v Koslerjev revir, mislimo preprosto, da ima tudi dolžnost, ubite pse kožederu izročiti, ako on sam neče te službe opravljati.

Mislamo tudi, da bi lovci smeli imeti malo potrpljenja z našim kmetom, kateremu leto za letom njihova divjačina največjo škodo napravlja na mladnem sadnem drevju.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 5. aprila.

Predseduje župan g. Grasselli. Navzočnih je 23 mestnih odbornikov. Overovateljem zapisnika imenuje župan odbornika dr. Moscheta in Potočnika. Župan naznanja, da je kranjska hranilnica podarila ubožnemu mestnemu zakladu 1500 gld., za 150 gld. več nego druga leta, za kar se jej jednoglasno izreče topa zahvala. Dosljej običajna zahvala po časopisih se je na izrecno željo hranilnice opustila, ker je to povzročevalo le nepotrebne stroške. Potem naznanja župan, da sta mesti Praga in Budejovice doposlali svoja proračuna za l. 1887, društvo za olupšavo mesta v Linci in pa upravni odbor c. kr. kreditnega zavoda za trgovino in obrt doposlala sta svoji poslovni poročili za l. 1886.

V imenu vodovodnega odseka poroča odbornik Hribar o napravi podrobnih načrtov. Poročalec pravi, da se je ponudila firma Schwarz, da napravi za 4500 gld. podrobne načrte za vodovod v 6 mesecih. Ko bi se jej pa izročila izvršitev vodovoda, odpove se tej nagradi. Firma Smerekar v Mannheimu ponudila se je, da izdelata podrobne načrte za vodovod v 4 mesecih za 4000 gld. in se je v pozneje g. županu došlem pismu tudi obvezala, da ako se jej delo izroči, ne zahteva določene nagrade. Poročalec pravi, da je inženir Smerekar priznan kot izvrsten hidrotehnik in da ga celo avtoritete v vodovodnih zadevah navajajo. Vidi se to tudi iz tega, kako se je g. Smerekar, dasi mlad mož, izvrstno informiral o vodovodnih zadevah Ljubljanskih, ker je, dasi le kratko časa v Ljubljani biva, vedel na vsako vprašanje točen odgovor. Zato je vodovodni odsek sklenil, da se podrobni načrti njemu izroče. Poročalec nadaljuje, da je za nimanje za vodovod vedno večje in da je inženir Lippert izdelal načrt, da bi se voda napeljala s Skaručine, kar bi bilo ceneje, nego iz Povodja ali Ljubljanskega polja, ker bi s Skaručine voda sama sebe gnala. Tudi na ta načrt se bode vodovodni odsek še oziral. Stavi pa sledeče nasvete: 1. Sklep mestnega zbora z dne 8. marca t. l. razveljavlja se; 2. za nameravani vodovod in sicer za obe alternative (z Ljubljanskega polja in iz Povodja) ima se izdelati podrobni načrt na podlagi, katerega se bode razpisal javni natečaj; za oddajo izvršitve; 3. naprava tega podrobnega načrta izroči se inženjerju g. Oskarju Smerekarju iz Mannheima proti nagradi 4000 gld., a s pogojem, da se odreče tej nagradi na korist mestu, ko bi se mu na podlagi tega načrta oddala izvršitev dela in da mora načrt dogotoviti do konca julija t. l.

Vsi predlogi vsprejmo se brez razgovora.

V imenu finančnega odseka poroča dr. Staré o dovolitvi kredita za vodovodna dela iz loterijskega posojila. Dela bodo tekom leta 1887 jako obširna, zato nasvetuje poročalec, naj se dovoli posojilo 10.000 gld. iz loterijskega posojilnega zaklada proti 5% obrestovanju. Nasvet se vsprejme.

Dr. Staré poroča v imenu finančnega odseka o napravi duplikatov srečkam Ljubljanskega mestnega loterijskega posojila. Ker pa pogajanje s ti-

skarno Kleinmayer in Bamberg še ni končano, odstavi se ta točka z dnevnega reda. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerajšnje številko našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnništvo. Povod konfiskaciji bil je takrat pod črto. Frana Mažuraniča črtica „V dan dvojbe“ zadela se je ob nekatere paragrafe našega kazenskega zakonika. — Današnjemu listu dodali smo dve strani priloge.

— (Umrlj.) Je predvčeraj dopoldne ob 1/10 uri g. Fran Legan, duhovnik na Ubelskem, v 48. letu svoje dobe. Blag mu spomin!

— (Nemška „noblesse“.) Pred nekaj dnevi imel je večkrat napovedani in odpovedani „Geigerkönig Wilhelm“, o katerem je znani duhoviti kritik Hanslick v „N. fr. Presse“ pisal, da se v 15 letih ni nič več naučil, nego je prej znal, vendarle v Ljubljani koncert, pri katerem je nekda napravil jako dobro kupčijo. Nesmo mu zavidni na dohodkih, a osvetliti moramo nečuvno umazanost in neotesanost, ki jo je pri tej priliki pokazal nemški umetnik Wilhelm. Stvar je pa ta, da je deželni odbor, ki vender ne more pustiti svojih prostorov v reduti brez oskrbi, naročil služabniku deželnemu, naj na vse pazi, posebno na plinovo svečavo in naj zlasti tla in stopnice osnaži in uredi. Za vse to nakazal je deželni odbor služabniku 3 gld. 20 kr. kot plačo za Wilhelmijev koncert. Ta znesek so slugi še vsekdar radi plačali nemški in slovenski koncertantje. Drugače pa Wilhelm. Ko pride sluga po nakazane 3 gld. 20 kr., ni Wilhelm hotel plačati, in ko mu sluga pokaže deželnega odbora nakaznico, izrazil se je Wilhelm s tako surovimi besedami, da jih ne moremo priobčiti. Dasi je bil dohodek velik, je ljubi „Geigerkönig Wilhelm“ vender ušel s 3 gld. 20 kr. iz Ljubljane in dotični sluga bode zastoj moral likati tla. Pfui!

— (Kranjska eskomptna banka v Lj.) (Kvidaciji) bode počenši s 16 dnem t. m. svojim upnikom na račun izplačevala zopet 12 1/2%.

— (Vozna cesta na Ljubljanski Grad) pri sv. Florijani cerkvi je sedaj lepo popravljena za kar gre posebna zahvala županu Grasselliju in nadzorovatelju dela, mestnemu komisarju Krizaju. Popravljena cesta bode dobro služila tamšnjim hišnim posestnikom kakor tudi tujcem in drugim, ki hodijo po tej cesti. Tudi steza iz Rebra na Grad se je popravila.

— („Vrtec. Časopis s podobami za slovensko mladino“) ima v 4. letošnji številki nastopno vsebino: Zima in vzpomlad. Fr. Krek. — Pot v nebesa. Gojimir. — Vzpomladančice. Fr. Krek. — Trije trgovci. — Žalosten večer. — Kaj si kdo želi. J. Volkov. — Vodena kaplja. (Basen). — Fran Erjavac (s podobo). — Pisma mlademu prijatelju. — Kralj Matjaž. — Razpis častne nagrade. — Listje in cvetje. — „Vrtec“ stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr.

— (Letošnje vaje) v naših pokrajinah bodo naslednje: Pri 3. voji (Gradec): Koncentrovanje 6. peš divizije na Štajerskem, 28. peš-divizije in 14. brigade pri Postojini in Št. Petru. Pri teh vajah bodo tudi sodelovali deželno-brambovski strelski batalijoni št. 20, 24, 25, 72, 73 in 74.

— (Črni vojski) je po ravno dovršenem izkazu v Ljubljani prištetih 1108 mož.

— (Ameriški cirkus Frankloff,) ki ima nad 100 ljudi in veliko živalij, pride po praznikih v Ljubljano.

— (Razpis častne nagrade za povest, namenjeno slovenski mladini.) Razumniki vseh omikanih narodov paznim očesom motrijo razvoj tistega dela književnosti svoje, kateri je v prvi vrsti namenjen mlademu narastaju, ter vestno skrbé za to, da se mladini podajajo v roke po obliki in vsebini dovršene, čistim peresom in plemenitim srcem pisane zabavne in poučne knjige. Tudi v Sloveniji se je že večkrat poudarjalo, kako potrebujemo mladini svoji primerna berila in razna učiteljska in pedagoška društva naša so večkrat ukrepala o tem in obravnavala vprašanje, kako bi se zadelala ta praznina v književnosti slovenski. To uvidevši je znani rodoljub češki in prijatelj mladine slovenske, blagorodni gospod Jan Lego v Pragi po županu Ljubljanskem podpisanemu odboru izročil sedem cesarskih cekinov v plemeniti namen, da ž njimi nagradi najboljšo povest, namenjeno slovenski mladini od dvanajstih let dalje. Navedeni znesek sedmih cesarskih cekinov pa je samó častna nagrada, katera se

izplača pisatelju povesti; vrhu tega gospod Jan Lego poskrbi še za to, da pisatelj nagrajene povesti prejme za spis svoj še navadni pisateljski honorar. Pisatelj nam v svoji povesti naslikaj vzornega slovenskega mladeniča, odčenega z vsemi krščanskimi in državljanskimi vrlinami; od tiste dobe, ko začne hoditi v šolo, spremi ga do moških let, ko stopi v praktično življenje; opiši ga živo in plastično brez moralizovanja, da bode mlada duša, videča pred seboj junaka povesti, hrepenela po njegovem vzvišenem vzgledu izpolnovati vse dolžnosti, katere narod, cerkev in država zahtevajo od poštenega moža. Ako pisatelj takšno životopisno povest postavi v zgodovinsko zanimiv čas ter njeno dejanje opre na take domače kraje, ki se odlikujejo po prirodni lepoti svoji, bode tem večja zasluga njegova. Povest obsejaj šest tiskovnih pol male osmerke, natisnene z navadnimi garmondskimi črkami. Rokopisi naj se pošiljajo do konca tekočega leta načelniku podpisanega odbora, kateri tudi povesti prisodi darilo ter pisatelju njenemu izroči častni honorar.

V Ljubljani 1. aprila 1887.

Peter Grasselli, župan Ljubljanski, načelnik, Prof. Fr. Levec, urednik „Ljubl. Zvona“, načelnikov namestnik

Prof. Janez Gnjezdca, predsednik družbe katoliških rokojelskih pomočnikov, Ivan Tomšič, c. kr. radniški učitelj in urednik „Vrtec“.

— (Slovansko pevsko društvo na Dunaji) imelo je na podlagi preosnovanih in vnovič potrjenih pravil zadnji petek izvanredni občni zbor, ki je bil mnogoštevilno obiskan. Višile so se volitve in izvojeni so bili sledeči funkcionarji: Predsednikom g. dr. J. Lenoč (Čeh), podpredsednikom g. Leon Bouchal (Čeh), za pevovodjo g. A. A. Buchta (Čeh), njegovima namestnikoma gg. K. Jahoda in J. Jifík (Čeha), I. tajnikom g. dr. J. Drozda (Čeh), II. tajnikom g. drd. Rad. Pukl (Slovenec), I. blagajnikom dr. J. Zavadil (Čeh), II. blagajnikom g. V. Brič (Hrvat), arhivarijema gg. J. Stiebler in V. Veith (Čeha), odbornikom g. Rozmazinowicz (Poljak). Za namestnike so izvoljeni: gg. dr. J. Floršič (Hrvat), J. Kušar (Slovenec), P. Petrovič (Srb), V. Stejskal (Čeh). — Sklenilo se je, da bodo po veliki noči do 25. letnice v tednu po dve vaji, v torek in petek.

— (Dijaška kuhinja v samostanu gg. oo. minoritov na Ptuji) je razdelila meseca marca t. l. 548 kosile v vrednosti 82 gld. 20 kr. av. v.; od 20. septembra t. l. je že podarila ubogim dijakom 3149 kosile ter imela 472 gld. 35 kr. vkupnih stroškov. Znovi so v človekoljubni namen darovali in doposlali nastopni p. n. č. gosposdije, oziroma zastopstva: Posojilnica v Makolah 30 gld.; Slovenci iz Ljubnega za meseca marca in april 10 gld.; Čuš Janez, beneficijant v Wettmanstättenu, 5 gld.; Jakob Meško, župnik pri sv. Lovrenci v Slov. goricah, 5 gld.; Davorin Meško, kaplan pri sv. Petru pod Mariborom, 5 gld.; dr. Gross Fr., c. kr. sod. pristav v Ljubljani, 4 gld.; „Nekdo iz dekaništva Gornjigrad“ 3 gld.; Simonič Janez, župnik pri Šent Janži na Dravskem polju, 1 gld.; Sovič Josip, župnik v Stoprcih, 1 gld.; Korb Lajn, župnik pri sv. Jurji ob Pesnici, 1 gld.; Anton Trstenjak, urednik „Slovana“, 65 kr.; Jakob Kovačič, učitelj v Ljutomeru, nabral in doposlal 10 gld. 5 kr., katere so darovali gg.: Ivan Skuhala, župnik, 3 gld.; Osenjak Martin, kaplan, 2 gld.; Boštjan Kocbek, kontrolor, 1 gld.; Fran Sršen, trgovec, 1 gld. 35 kr.; Ivan Vavpotič, gostilničar, 1 gld. 35 kr., vsi v Ljutomeru; — Simon Cvahte, nadučitelj pri Mali Nedelji, 1 gld. 35 kr. — Vsem blagim dariteljem in ljubiteljem uboge učeče se mladine prišrna zahvala in Bog plati! — Nadaljne milodare vsprejema g. o. Benedikt Hrtiš, gvardijan na Ptujem.

— (Vabilo.) „Pedagoško društvo“ za učitelje in šolske prijatelje bode zborovalo 14. aprila t. l. ob 10. uri dopoldne v Mokronogu na Dolenjskem v ondodni ljudski šoli. Spored: 1. Društvene zadeve. — 2. Govor g. J. Ravnikarja o napakah pri vzgoji. — 3. Govor g. V. Gebauerja o šolskem vrtu (drevesnici). — 4. O domačih šolskih nalogah na kmetih. — 5. Posamezni nasveti. — K mnogobrojni udeležbi vabi učitelje in šolske prijatelje odbor.

— (Diletantiško gledališče v Sevnici.) Na velikonočni ponedeljek 11. aprila 1887. S prijaznim sodelovanjem slav. diletantiškega god-

benega kluba s Krškega I. Damoklejev meč Gluma v jednom dejanji. — Nemški spisal Gustav zu Putlitz. II. Godba in petje. I. V. Parma: „Hej Krčani!“ koračnica. 2. J. Offenbach: Uvertira k opereti „Satanella.“ 3. V. Parma: „Frou, Frou“, polka pizzicato. 4. A. Kreutzer: „Pomladanska“, pevski zbor. 5. E. Fleischer: „Nachtgesang“, kvintet za godala. 6. J. Strauss: „Fledermaus“, potpouri. 7. K. Mašek: „Pri zibel“, čveterospev. 8. V. Parma: „Pozdrav Gorenjske“, valček po slovanskih napevih. 9. G. Rossini: Cavatina iz opere „Il barbiere Sivilgia.“ 10. Dr. B. Ipavic: „Danici“, zbor z bariton-solo. 11. J. Kralj: „Tamburica“, polka hitra. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina za osobo 50 kr., za obitelj 1 gld. Ker je čisti dohodek namenjen v podporo ubožih učencev tukajšnje ljudske šole, se tudi nadplačila hvaležno vsprejemajo.

— (Nova knjižica) izšla je pod naslovom: Angelček, otrokom učitelj in prijatelj. Izdal Anton Kržič. I. zvezek. V Ljubljani 1887. Samozaložba. Tiskala „Katoliška Tiskarna“. Knjižica obseza 48 strani, ima lično obliko in je prav prikladno berilo za otroke. Cena le 12 kr.

(Znani Orlice,) ki je za prorokovanje sreče v mali loteriji marsikoga opeharil, bil je pretekli mesec iztiran iz Nemčije in se nastanil v Vinohradih pri Pragi. Policija mu je ustavila njegovo sleparsko početje in ga predvčeraj zaradi goljufije izročila kazenski sodnji. Pravo njegovo ime je Henrik Ptacek.

— (V kranjsko hianilnico) uložilo je v preteklem meseci 1811 strank 417.989 gld., 2095 strankam pa se je 472.738 gld. 92 kr. izplačalo.

— (Razpisana) je služba družega učitelja na čveterorazrednici v Senožečah. Plača 500 gld. in stanovanje. Prošnje do 18. t. m. Eventualno razpisuje se služba tretjega (450 gld. in stanovanje) in četrtega učitelja (400 gld. in stanovanje).

— (Razpisano) je mesto ordinarija v bolnici ob enem mestnega zdravnika v Brežicah s skupno plačo 900 gld. na leto. Prošnje do 30. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 5. aprila. Grof Taaffe ogledal je danes bolnico v vseh oddelkih.

Munkač 5. aprila. Železnica mej postajama Stryj in Beskid se je danes slovesno otvorila. Na vseh postajah vrelo je ljudstvo vkupe pozdravljali otvorilni vlak.

Berolin 5. aprila. Španski zastopnik v Hongkongu napil je na uspešno sijajno zmago francosko. Zastopnik Avstrije in drugi gostje izrazili so svoje začudenje nad temi besedami, ki se ne strinjajo s stališčem diplomata. Nemški zastopnik dal je primeren in krepak komentar. „Norddeutsche Allgemeine“ pravi k tej vesti: Španska vlada bi ne smela dopuščati, da njeni zastopniki lahkomišelnost svoje dolžnosti pozabljajo.

Varšava 4. aprila. (Politische Correspondenz:) Generalni gubernator naznanil je tukajšnjemu avstrijsko-ogerskemu konzulatu, da je gališkim kmetom, ki hodijo na rusko Poljsko delat, uhod tudi letos dovoljen, a da se jim je ravnati po dosedanjih predpisih.

Sofija 4. aprila. (Izvestje Reuterjevo): Vest, da bode sebranje princa Battenberga volilo kraljem, se odločno zanikava. Za tako volitev ni bilo v Bolgarski nikake agitacije.

Rim 4. aprila. Uradni list javlja: Kralj vsprejel bivših ministrov (Robilant, Ricotti, Tajani, Genala) ostavko in imenoval Depretisa ministrom vnanjih zadev, Crispija ministrom notranjih zadev, Bertole-Viale-ja vojnim ministrom, Zanardellija pravosodnjim ministrom. Drugi ministri obdržijo svoje portfelje. Novi ministri so zvečer ob 1/2 7. uri kralju prisegli. Ministerski svet, ki je bil popoldne, sklenil, da se zbornica dne 16. aprila zopet otvori, potem pa je razpravljala o sporedu parlamentskega delovanja. — „Fanfulla“ piše, da je grof Robilant zahteval, da se izloči izmed diplomat-skega osobja ter kot generalni lajtnant stavi na razpolaganje.

Narodno-gospodarske stvari.

Vojno zavarovanje.

Kar se je uvela z zakonom o črnej vojski splošna brambena dolžnost, nastale so tudi zavarovalnicam posebne dolžnosti do onih njihovih členov,

katere imajo zavarovane za slučaj smrti. Kakor znano mnoge zavarovalnice niso izplačevale zavarovanih kapitalov tedaj, ako je zavarovanec umrl v dejanskej vojni službi.

Banka „Slavija“ uvela je že takoj o svojem ustanovljenju vojno zavarovanje. Prvotna uredba bila je pač nepopolna. Obtežujoče bilo je posebno to, da se ni dostajalo potrebnih statističnih podatkov in se po takem ni mogla proračunati natančneje nevarščina, katero prevzema zavarovalnica z vojnim zavarovanjem. — Bilo je pa tudi teško dobiti potrebnih statističnih podatkov. Še le v poslednji dobi, ko se je uvela splošna brambena dolžnost in ko so se začeli za stvar zanimati najvišji vojaški krogi, dobile so zavarovalnice — posebno po zaslugi ravnatelja R. Klanga — iz vojaških arhivov znamenitih in zanesljivih podatkov. Na podlagi teh izdelali so se novi pogoji o vojnem zavarovanju.

Banka „Slavija“, uvaživša obseg nevarnosti, katero prevzema z vojnim zavarovanjem, skrbela je že celo vrsto let zato, da bi zamogla pošteno izpolniti svoje dolžnosti nasproti členom tudi že za prvotnih pogojev. Kakor vidno iz poslovnega poročila za leto 1885, prihranila si je v ta namen izredno rezervno zakladko za vojno zavarovanje in znaša ta zaklad, a sedaj že 44.659 gld 19 kr.

Sedaj na novo uvedeni pogoji za vojno zavarovanje so v primeri s prejšnjimi mnogo ugodnejši in pristopnejši, ker omogočujejo vsacemu členu, ki je zavarovan za slučaj smrti, da se še o mirnem času oglasi k vojnemu zavarovanju. Za to plačevati je seveda posebno vojno doklado in sicer po 3% do 6% šest zaporednih let v letnih, poluletnih, četrletnih ali celo v mesečnih obrokih. Ko preteče teh šest let, prosto je členom, da obnove vojno zavarovanje za daljših šest let, ako ostanejo še v vojni službi.

Vojna priklada razdeljena je na tri razrede in iznaša za I. razred (največja nevarnost) samo 6 gld., za II. razred 4 1/2 gld. in za III. razred 3 gld. na leto od vsacih tisoč goldinarjev zavarovanega kapitala. Ta vojna priklada pa se zmanjšuje od četrtega leta zavarovanja na dalje za 1% zavarovalnine (premiije).

Vojno zavarovanje skleniti more vsak člen banke „Slavije“ ki je že zavarovan v odd. I. ali II. za kapital za slučaj smrti ali doživetja in imajo členi pravico oglašati se za vojno zavarovanje do konca aprila t. l.

Poleg omenjene vojne priklade plačati je vsakemu členu še upisnine 1/1000, t. j. 20 krajcarjev od vsacih tisoč goldinarjev zavarovanega kapitala. To upisnino treba je plačati tudi tedaj, ko se zavarovanje obnavlja po preteku prve šestletne dobe.

Pogoji vojnega zavarovanja ugodni so za vsacega, ki je obvezan še za vojno službo in zato se more po vsej pravici pričakovati, da se jih bodo okoristili oni očetje, ki imajo izpolnovati še vojno dolžnost ter da bodo tako zagotovili svoje rodbine za vsak slučaj svoje smrti.

Natančnejša pojasnila podaja in pogoje za vojno zavarovanje razpošilja glavni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Lek v dober kup. Bolujočim na želodec in onim, ki potrebujejo kako čistilo krvi, priporočati so pristi „Moll-ovi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljši lekarski uspeh. Skatljica z navodom uporabe 1 gld. a. v. Vsak dan jih razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (19—3)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—7)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 2. aprila.

Na Dunaji: 85, 47, 39, 5, 32.
V Gradci: 32, 48, 3, 62, 38.

Umrli so v Ljubljani:

1. aprila: Meta Vizjak, lončarjeva žena, 23 let, Kojuške ulice št. 2, za jetiko.
2. aprila: Neža Kozarnik, hišnikova žena, 64 let, Turjaški trg št. 5, za vnetjem prsi. — Nothburga Tuswohl, devica, 38 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko. — Fran Jerala, strojevodja, 28 let, na Bregu št. 20, za jetiko.
4. aprila: Fran Habith, zasobni uradnik, 62 let, Cesta na južno železnico št. 1, za jetiko. — Fran Jerman, tkalec, 32 let, Ulice na Grad št. 12, za jetiko.
5. aprila: Fran Zupan, posestnik, 31 let, Hrenove ulice št. 15, za vnetjem reber. — Friderik Slanc, davkar-skega sluga sin, 10 mesecev, Karlovska cesta št. 24, za božjastjo.
6. aprila: Marija Anžič, tesarjeva hči, 6 dni, Hradeckega vas št. 25, za čeljustnem krčem.

V deželnej bolnici:

30. marca: Luka Šifrer, posestnik, 70 let, za oslabljenjem.
31. marca: Marija Verhovšek, dninarjeva žena, 49 let, za jetiko.
1. aprila: Jera Lavrič, gostija, 73 let, za mrtvoudom.
2. aprila: Janez Kopus, dninar, 44 let, za razširjenjem pluć. — Fran Zupan, delavčev sin, 5 mesecev, za božjastjo.
4. aprila: Helena Rudolf, gostija, 62 let, za starostjo.

Tujci:

4. aprila.

Pri stolu: Schneck, Beer z Dunaja. — Adler iz Budimpešte. — Fried, Karnitz z Dunaja. — Vonari, Rosi iz Trsta — König z Dunaja.

Pri mizi: Schleger z Dunaja. — Kulpacher iz Grada. — Petrošnič iz Celovca. — Godina z Dunaja. — Baron Rechbach iz Rudolfovega.

Pri avstrijskem cesarji: Löwenthal z Dunaja. — Gruber iz Grada.

Tržne cene v Ljubljani

dné 6. aprila t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 15	Speh povojen, kgr.	68
Rež,	4 87	Surovo maslo,	1
Ječmen,	4 30	Jajce, jedno,	2
Oves,	3 92	Mleko, liter,	9
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 87	Telečje	52
Koruz,	5 04	Svinjsko	64
Krompir,	2 68	Kostrunovo	36
Leča,	12	Pišance	70
Grah,	15	Golob	20
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	285
Maslo,	1 05	Slama,	3 12
Mast,	64	Drva, trda, 4 metr.	6 50
Speh tršen,	60	mehka,	4 15

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. aprila	7. zjutraj	736 35 mm.	3 6 C sl. svz.	d. jas.		
	2. pop.	734 24 mm.	15 8 C sl. zah.	jas.		0 00 mm.
	9. zvečer	733 75 mm.	7 4 C sl. zah.	jas.		
5. aprila	7. zjutraj	732 73 mm.	4 6 C sl. svz.	jas.		
	2. pop.	729 94 mm.	17 8 C sl. zah.	d. jas.		0 00 mm.
	9. zvečer	729 86 mm.	8 6 C sl. zah.	jas.		

Srednja temperatura 8 8° in 10 3°, za 0 5° in 1 9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 6. aprila t. l.

Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	80 50	80 65
Srebrna renta	81 75	81 90
Zlata renta	112 90	112 90
5% marenca renta	96 45	96 95
Akcije narodne banke	876	878
Kreditne akcije	280 70	281 10
London	127 50	127 50
Srebro	10 09	10 08 1/2
Napol.	5 99	5 99
C kr. cekini	62 55	62 55
Nemške marke	250 gld.	127 gld.
4% državne srečke iz l. 1854	100	165
Državne srečke iz l. 1864	100	101
Ogerska zlata renta 4%	88	88
Ogerska papirna renta 5%	105	105
5% štajerske zemljišč. obvez. oblig.	100 gld.	116
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	126
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	100
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	100
Kreditne srečke	100 gld.	178
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	107
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	220

Zalogo kož za podplate,

dobrih in trpežnih, priporoča po nizki ceni strojarja

(168—7) Ivana Tomšiča na Vrhniki.

Čiščenje in zboljšanje vina.

Najboljše in izkušenejše sredstvo za to je pristna francoska

GALERTA (Osteocolle sans odeur pour clarifier).

Iznenadno ugoden uspeh se jamči. — Dobiva se pri

A. Hartmann-u

v Ljubljani, Tavčarjeva palača, Dunajska cesta.

Navod, kako se rabi, zastoji. (840—38)

Gotovi postranski zaslužek

za vsacega.

8 prodajanjem zakonito dovoljenih srečk in državnih papirjev na obročno plačila more pri nas vsak olikan in priden človek 100—200 gold. na mesec zaslužiti. Posebno pripravno za trgovce, uradnike in agente, kakor tudi za zavarovalnične zastopnike. Ponudbe naj se pošiljajo na **Budapester Bankverein Aktiengesellschaft in Budapest.** (197—1)

M. NEUMANN

v Ljubljani, Slonove ulice,

priporoča svojo veliko zalogo (207—3)

Nouveautés

dežnih plaščev za dame in dekleta, mantel-lets in Jaquets po nizki ceni.

Dober postranski zaslužek.

Agenti za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme **dobro in jako priljubljena avstrijska družba**. Pri primerno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vprašanja pod „L. N. 1967“ poslati temu listu. (70—19)

Naznanilo.

V sredo 13. aprila ob 8. uri **zjutraj** bode Marija Petrič po domače Vrbiška na Logu njeni dve hiši in druga poslopja, njive, senožeti in gozde prostovoljno na drobno proti večletni plači s primerno dobrim pogojem prodajala.

Kupci se na imenovani dan na Log k posestnici uljudno vabijo. (221—2)

Zobozdravnik

A. SCHWEIGER,

stanujoč

v hotelu „pri Maliči“ (Stadt Wien),

II. nadstropje, sobe št. 23 in 24,

ordinira **zjutraj** od 1/10. ure do 1/1. ure,

popoldne od 2. „ do 5. „

Ob nedeljah in praznikih samo dopoldne od 1/10. do 1. ure. (208—3)

Najboljša in najtrdnjša plomba, ki ne prouzroči v zobeh nikakršnih bolečin, ter se po barvi ne razlikuje od zob. — Najnovejši in priznani najumetnejši načini izdelovanja čeljustij in posameznih zob.

Navzoč zaradi kopelne sezone **samo do junija**.

Odda se v najem na Notranjskem

hiša

v dve nadstropji, z 10 sobami in več kuhinj, kletmi, blevi, zeliščnimi in sadnimi vrtni tik zraven, v kateri se nahaja že stara, jedina v vasi dobro obiskovana **kréma** s tabak-trafiko in je pripravna za vsako trgovino. Taisto posestvo se tudi zaradi preselitve v drug kraj pod ugodnimi pogoji proda. — Več o tem pove upravništvo „Slovenskega Naroda“ do 24. aprila t. l. (233—1)

Išče se na Bledu

dvoje stanovanj.

Jedno naj bi bila mala vila s 6 sobami, s kuhinjo, sobo za posle in z vrtom.

Drugo stanovanje naj bi imelo 4 do 5 sob, kuhinjo in vrt.

Ponudbe s popisom in ceno na uredništvo „Slovenskega Naroda“. (234—1)

Umetne

(41—22)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkeji ceni.

M. NEUMANN,

v Ljubljani, Slonove ulice,

priporoča svojo veliko zalogo

narejene obleke za gospode, dečke in otroke

v velikej izbiri po nizkeji ceni.

(206—3)

Pomladanski ogrtač . . . gld. 10	Obleka za dečke . . . gld. 8
Pomladanska obleka . . . „ 12	Ogrtač „ „ . . . „ 8
Pomladanski menčikov . . . „ 15	Menčikov „ „ . . . „ 10

Otročje oblačilce gld. 4.

Obleka po meri izdeluje se iz finega modnega blaga po najnovejši faconi, ceno in hitro.

Bizeljsko staro vino

se čez ulico prodaje po 24 in 28 kr. liter v restavraciji „HOTEL EVROPA“. Jamči se, da je vino pristno in iz domačih vinogradov. (235—1)

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—95)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincaje proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

o. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

SESTAVLJENA

KMETOVALEC.

(83—6)

Gospodarski list s podobami.

Št. VI. tega najboljšega, največjega in najcenejšega slovenskega gospodarskega lista prinaša sledečo vsebino: Govod švickega plemena. — Pridelujmo oves! — Kako vinograde varovati proti slani. — Kako svinje pitati. — Karbolinej. — Cepljenje v sklad. — Mrčes, ki naj ga sadjarji pokončujejo. — Gospodarske novice. — Vprašanja in odgovori. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske — Inserati.

„KMETOVALEC“ izhaja v Ljubljani po dvakrat na mesec na celi poli ter stane za celo leto 2 gld.; gg. učitelji in šolske knjižnice dobijo ga za polovico naročnine.

INSERATI, priobčeni v „KMETOVALECU“, imajo najboljši uspeh, kajti list je razširjen posebno po deželi, zlasti pa v premožnejših kmetijskih krogih. Zelo priporočljiv je „KMETOVALEC“ za objavljanja pri nakupu ali prodaji gospodarskih pridelkov, izdelkov ali potrebščin.

Dober postranski zaslužek!

Gld. 100 do gld. 300 na mesec more pri nas prisluziti vsakdo s prodajo zakonito dovoljenih srečk na obročno plačila in to jako lahko, brez kapitala in brez risike. Ponudbe naj se pošiljajo v nemščini na Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Co., Budapest. (188—3)

BRATA EBERL

prodajata najboljšo in najcenejšo

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v

njihino stroko spadajoče blago. (87—43)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkevijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. LJUBLJANA.

FRAN CHRISTOPH-ov

svetli lak za tla

Je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri Ivanu **FRAN CHRISTOPH**, Lučkman-u; v Beljaku pri Math. izumitelj in jedini izdelovatelj priskega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN. (173—3) Fürst Sohn.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka

PRAGI.

Ker se je uvela splošna brambena dolžnost z zakonom o črnej vojski, uredila je banka „SLAVIJA“ dosedanje pogoje o vojnem zavarovanju tako, da so pristopnejši in ugodnejši njenim p. t. članom in sploh vsacemu, ki se zavaruje pri njej za slučaj svoje smrti.

Vojna priklada, katera se zmanjšuje od leta do leta, razdeljena je na tri razrede in iznaša letno

v I. razredu	gld. 6.—
v II. „	4.50
v III. „	3.—

od vsacih tisoč goldinarjev zavarovanega kapitala.

P. t. člani, ki želé, da so zavarovani

tudi za slučaj, ako jih zadene smrt v vojni,

oglasé naj se najkasneje do 30. aprila 1897 pri podpisnem glavnem ravnateljstvu ali pa pri glavnem zastopu v Ljubljani, na Kongresnem trgu šte. 7.

Pogoji vojnega zavarovanja pripošljejo se brezplačno vsacemu, kdor to zahteva.

Glavno ravnateljstvo

„SLAVIJE“

(228)

vzajemno zavarovalne banke v Pragi.